

Неділя

Мироносиць

Третя неділя після Воскресіння Христа присвячена жінкам-мироносицям та праведникам: Йосипу Ариматейському та Никодиму – таємним учням Спасителя. Сьогоднішнє євангельське читання присвячене тим простим жінкам, котрі наступного дня після суботи, поквапилися рано-вранці до гробу Христа Спасителя, щоби помазати бездиханне Тіло свого Учителя пахощами.

Євангеліє досить мало уваги приділяє жінкам. Це пов'язано не тільки з тим, що стан жінок був достатньо низький. Тут перед нами відкривається надзвичайна природа жіночності. Тільки в одному місці Євангеліст крадькома повідомляє, що разом з Христом та Його учнями були також жінки, котрі служили їм. В цих коротких словах «служили їм» перед нами розкривається те жертвне щире служіння жінок, яке притаманне їхній природі. Надзвичайно, що перед очима Божими саме жінки стають першими свідками Воскресіння Христа. Зовсім не учні, не ті, які мають право першими дізнатися про цю грандіозну подію, а прості жінки. Ті, котрі завжди перебували в тіні, стають гідними ангельської новини.

Чому саме жінки-мироносиці першими дізналися про цю подію? Вся справа в тому, що саме жіноча природа передбачає любов, відданість та жертвність. Будь-яка жінка, незалежно від того, заміжня вона чи ні, за своєю природою – мати.

А мати – це та, котра може і повинна увібрати у своє серце всіх тих, хто поруч неї: незалежно від статі та віку, незалежно від святості чи гріховності. І ось саме ця жіноча любов, незалежно від роздумів та здивувань, переборює страх та сум'яття всіх учнів, спонукає жінок, не роздумуючи, робити свою справу.

На відміну від учнів, котрі після хресної смерті Христа розійшлися по домівкам в страху, відчаю та незнанні, як жити далі, жінки просто діють. Вони беруть пахощі. Тільки сонце зійшло, встають та біжать до гробу Спасителя і – о чудо! Вони бачать, що гріб порожній. Ангел звіщає їм радісну новину про Христове Воскресіння.

В цей день, перш за все, хочеться побажати нашим жінкам не соромитися самих себе. Не соромитися своїх слабкостей, в яких вони не раз перебувають куди сильніше, ніж найсильніші чоловіки. Не соромитися своїх почуттів, своєї розсудливості, котрі бувають не раз сильнішими та мудрішими від різних високомудрих роздумів. Не соромитися жити з простим, відкритим та люблячим серцем. Тим самим серцем, котре є найбільшим даром, котрий може принести людина Богу.

